

Koncertní Kotlina plná dojmů

Napsal uživatel Bublina a Belmondo
Středa, 14 Říjen 2015 22:29

„Pojd’ na koncert. Bude skvělý. Začne autentickými nahrávkami Milady Horákové, Jana Palacha a generála Jaroslava Klemeše .“ Kdyby vás takto někdo oslovil, šli byste? Asi většina diváků Koncertu ovšem věděla, co se v Kotlině odehrává...

Znáte ten pocit, abstinenti prominou, kdy před vás v parném dnu postaví orosenou sklenici dobrého piva? Kapky líně sklouzávající po sklenici se splétají do malých potůčků a neomylně míří ke svému táckovému cíli. Váš nos zachytí vůni rozkvetlé louky a vy netrpělivě se zaboříte do bílé pěny. První lok přináší chuť karamelu a citrusů, která se vzápětí překllopí do hořkosti grepů. Pak vás překvapí návrat sladkosti. Skoro s každým lokem se chuť trochu změní a najednou je konec. Sklenice je prázdná a vy ani nevíte jak. V ústech ještě dlouho bude doznívat ta úžasná paleta chutí a vy byste měli napsat, jak vám to pivo chutnalo. Z milionu pocitů ze sebe vysoukáte jediné slovo „Úžasnýýý“. Jenže sesmolit článek, který má hlavu a patu, to vám v ten moment ty eskadrony pocitů, cválající mezi srdcem a hlavou, nedovolí.

Tak takhle přesně jsme se cítili po skončení představení „Koncert pro Kotlinu“. 5. říjen 2015, tohle datum si budeme ještě dlouho pamatovat. A ti, co s námi strávili tu dvouhodinu v nabitém sále pražského Divadla Za plotem, myslíme taky. Tahle dávka „ **Epydemye**“ nás zasáhla. Nebyli jsme nepřipraveni, desku jsme už měli možnost slyšet. Ale takhle naživo, navíc v jedinečném rozšíření o bicí Davida Landštöfa, klávesy a banjo Dalibora Cidlinského jr. a elektrickou, pedal steel a lap steel kytaru Josefa Štěpánka, na to se připravit zkrátka nedalo. Takto **Kotlina** zněl a zatím jen ve studiu při natáčení.

Bohnický koncert měl ještě jednu přednost, doplnilo ho vystoupení Xindla X, zde bychom snad spíš použili vlastní jméno Ondřeje Ládky. Pozdravení přinesli na pódium i Tomáš Berka, Jirka Vondráček nebo Míša a Ilon Leichtovi. A v hledišti se objevilo i dost dalších muzikantů.

Kotlina je mimořádným úkazem. Pomiňme drobné textové nedokonalosti, obsah je mnohonásobně převyšuje. Živá a současná folk-rocková hudba navíc z Kotliny vytvořila hudební útvar nejen přijatelný, ale hlavně přitažlivý i pro generaci, která hledá, jak se ukotvit a zařadit do naší podivné společnosti. Kapela se dokáže i zklidnit v písních, které si to žádají. Najednou je tu tvar držící dokonale pohromadě a přinášející tolik méně známých jmen, názvů a událostí, o kterých toho víme hodně málo. A u těch známějších se nám nabízí pohled, který si minimálně vynutí zamyšlení. Kotlina není jen o Miladě Horákové, Janu Palachovi, Adolfu Opálkovi a dalších. Místo nich můžete dosadit Lucku Vlasákovou, Honzu Přesličku, Míru Vlasák nebo klidně jména svoje... Přitom tu lze najít návod na to, jakou cestou vyrazit. Nebýt frází pojem národní hrdost, přesně by vyjádřil část podstatného. Potkáme-li se na své cestě s

Koncertní Kotlina plná dojmů

Napsal uživatel Bublina a Belmondo
Středa, 14 Říjen 2015 22:29

takovými „kotlinami“, možná i s tímhle pojmem přestaneme mít problém. Nakonec to na koncertě výstižně vyjádřil Ondřej Ládek: „

Bud'me rádi, že tohle téma nepatří už jen Landovi
."

O vynikajícím autorském potenciálu Honzy Přesličky jsme přesvědčení už od začátků Epy de Mye. A tak největším a nejpříjemnějším objevem desky je Míra Vlasák. Troufnout si vrhnout se do takových námětů písní jako on, by vykolejilo i mnohem zkušenější borce.

Mimochodem, Kotlina je první deskou, pod kterou se i na tomto serveru vyrojilo více názorů než členů redakce... Svým provedením, významem a dosahem už teď překonává produkci žánru.

Závěr jednou větou: Je málo koncertů, u nichž si nepřejete, aby skončily. Na jednom takovém jsme měli to štěstí být.